

TEVYNE

Organas Susivienijimo L. A.

N. 24 Shenandoah, Pa. Birželio 22 diena 1901 m. metas VI.

NEDELINIS LIETUVISZKAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAS SUBATA.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER AT THE
POST OFFICE AT SHENANDOAH, PA.

THE WEEKLY
"TEVYNE - FATHERLAND."
Organ of the Lithuanian National Alliance.
PUBLISHED EVERY SATURDAY.
at 119 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

Subscription \$1.00 per year.

Publisher Rev. A. Kaupas.

All communications should be addressed:
Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Street,
Scranton, Pa.

Rates of Advertising:

one inch, once.....0.50
one inch, one month.....\$1.00
one inch, per year.....\$10.00

„Tėvynė“ ne sąnariams Susivienijimo kasčiuoja per
metą \$1.00. Korespondencijas reikia siųsti ant adreso:
REV. A. KAUPAS, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.

ADRESAI

Susivienijimo Virszininku.

Prezidentas A. Teplir, Pittston, Pa.
Vice-prezidentas J. Karalius,
652 German str., Baltimore, Md.
Sekretorius J. Jurgelevicz,
605 W. Mahanoy str., Mahanoy City, Pa.
Kasierius Chas. Radzievicz,
Shenandoah, Pa.
Kasos globėjai { A. Kolczinski, Minersville, Pa.
J. Daukszis, 41 Daugher Lane,
Wilkes-Barre, Pa.
Knygius - Rev. M. Szedvydis, Pittston, Pa.
Dvasiszkas vadovas ir prezidentas ex-officio
Augszčiausio sudo, Rev. J. Kuras,
Forest City, Pa.

LITERATISZKAS KOMITETAS.

Rev. A. Milukas, Shenandoah, Pa.
Rev. A. Kaupas, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.
Prof. J. Žemaitis, Shenandoah, Pa.

Kuopu sekretoriams.

Prenumeratorių knygos p. Astramsko, buvusio centralizsko sekretoriaus, teip yra sudarkytos, jog apart jo vieno joks expertas negali suprasti, o jis pats, matyt, nevisada jas galėjo išpažinti, nes tankiai girdėti buvo skundai ant nereguliarizskos ekspedijijos.

Taigi meldžiami kiekviens kuoveikiausia prisiųskite adresus visų pilnų sąnarių, kad galima būtų siųsti organą kaip pridera. Pereitą numerį į kitas kuopas išsiuntėme ant prezidentų arba teip kurio sąnario vardo, taigi kiti sąnariai tepasiima nuo jų savo laikrasztį. Tik pasiskubinkite prisiųsti adresus, tai nebus bereikalingų rugojimų ant nereguliarizskos ekspedijijos. Adresuokit:

V. J. Stagaras,
Shenandoah, Pa.

ZINIA.

Pasidarius mažai netvarkai po seimui pagal nutarimą vyriausybės literatizskas komitetas, kaip jau buvo rašyta, nusprendė išleisti nors 3 Numerius Tėvynės kad ir svetimoje spaustuveje, idant sąnariai iš organo gautų tikrą žinią apie seimą. Podraug garsinome tuose Tėvynės Numeriuose pajieszkojimą zecerio ir gero gaspadoriaus.

Dabar pranezame, juog mėš literatizskas komitetas pavedėme kontraktą išleisti Tėvynę p. V. Stagarui, kuris apsiėmė už \$1100 ir ir du puslapiu apgarsinimų perkraustyti pas save Tėvynės spaustuve, ją užlaikyti czielybėje (padėdams 500 dol. kaucijos), atspaudinti 52 Numeriu Tėvynės, korektas skaityti, ekspedijuoti, vesti prenumeratorių knygas ir dar paraszyti į kozną Numerį po vieną puslapį beganczių žinių iš darbo lauko arba politikos.

Szitas Numeris yra išleistas p. Stagaro kaipo kontraktieriaus; jis teipgi atsako kaucija savo už nereguliarizšką ekspedijiją. Kaucijos 500 dol. užstatė p. V. Sneideris iš Shenandoah.

Literatizskas komitetas.

Patemyjimai.

Valnamaniai mus berėkdami ant Susiv. per savo gazietas nekartą nenorėdami parodo savo doros didžiausią nupuolimą. Teip antai jie norėdami apjuodinti buvusį Centralizšką musu Komitetą už išmetimą iš Susiv. perzengusių jo konstitudiją, sako kad a f i d a v i t'ą padaryti tai nedidelis daigtas, girdi kaštuoja tik vieną dolerį.

Mėš jau seniai žinojome, kap žmogus pametęs savo tikėjimą už nieką sau laiko net prisięgą. Bet iš ties nesitikėjome, kad višai, per laikraščius valnamaniai teip girtųsi: juk toksai pasigyrimas suvis nebus naudingas patiems valnamaniam, nes tik kvailas nuo šio laiko tikės jų prisiekaviniam. O, jus, išsiliuosavę netik iš doros ale ir iš proto, vyručiai, kur jus nukarščiuosite toliaus?!

Vienybė laikrasztis jau ketvirta nedelia vis pripildyta visokiais išmislais ant kunigų, o ypacz ant kun. Miluko ir kun. Kaupo, kap per jų priezastį daugiausiai valnamaniai negalėjo paimti į savo nagus Susiv. kasos. Vienybė raszo, buk kunigai darė intrigas ir talpina Kun. Miluko laišką pas kun. Kaupą, kurį tai laišką mėš czia perspaudiname, kad draugai matytų kaip tie ponai iš adatos vezimą priskaldo. Laiszkus tuos kun. Kaupas buvo netyczia palikęs Tėvynės redakcijoje, kad ten lankėsi, o p. Astramskas juos užgrobęs mislijo kad jisai turis savo rankose buvusį prezidentą.*)

Kun. Milukas dar 4 nedėlioms pries seimą žinojo apie užgrobimą to laiszko pēr Astramską ir jam Minersvillej pasakė, kad per daug nebosautų Susiv., nes gali tas jam ant blogo iszeiti. Sztai tas kun. Miluko laiszkas rasytas į kun. Kaupą:

*) Vienybė tikrai kontrabandizškai meluoja skeldama, buk tuos laiszkus įdavęs valnamaniam tulas knigas, Astramskas neliskentė nepasigyres, kaip jis tuos laiszkus užgrobė ir Vienybė gerai žino apie tą, ale del svieto aktių sumuillimo meluoja.

Mielas Brolau!

Siunčiu Tau dekretą ant tų šlipijonų. Žiurek buk atsargus su juom. Astramskui nesiųsk per pačta, ale nuvažiuok neva žiurēt, kas darosi ten su taja kuopa, paduok perskai-tyti ir paskui tegul šiaip ar kitaip pasirašo sa-vo nuomonę. Kad ir butų priešingas, tegul tą parašo. Paskui siųsk Praniui per registe-red letter. (Tik Astramskui neduok į rankas nes jis gali pakišti kitiems, nudėti kur ir t. t.). Kad ir priešingas bus Astramkas, o ir net ir Pranis, nepaisyk, ale pasiremdamas ant to kad didžiama perbalsuoja brauk juos *von*. Ta gali padaryti pasiremdamas ant konstitucijos bet *labiausiai* ant *Elizabetho seimo nutarimo*, kurs tokiems prasikalteliams nepalieka ne ape-liacijos.

Aną Phila' kuopos protestą, mes dar pa-laikysime, ten nieko baisaus nėra, nereikia bi-jotis tik. Budams Philada' neišsitarok jokios nuomonės, nė prižadų duok, ale pasakyk kad mes negražiname. Tik žiurek kad greičiaus atliktum išl-raukimą.

Turi Panadelio ryte turėti Astramsko šioki ar tokį pasirašymą, o paskui kad ir nu-važiuoti pas Pranį, tai nekenktų, vis butų ge-rius. Kaip bus apgarsintas Tėvynėje išmeti-mas, tai tada lengvai duosim rodą su Phi-lada' protestu. Ne be naudos butų išgauti nuo Astramsko mūs (mano, Uniko ir Tavo) raštą liepanti kraustyti Tėvynę. Jei jis nenorėtų jo išduoti Tau dėl išsiteisinimo, tada jis nelegališkai kraustė.

Viso labo linkėdamas pasilienusu
Kn. A. M.

Kaip matote, šitame laike kun. Milukas persergsti, kad Astramskui nepaduot į rankas dokumentus darodymo kaltės p. Tereilos ir Damijonaičio. Astramskas per XVI seimą pasirodė tokiu neištikimu, koku jį jau seniai permanė kun. Milukas. Jei jis butų suėmęs tuos affidavitus, kaip padarė su nekuriom kny-gom ir bilom, tai koks butų buvęs per padėji-mas Centrališko komiteto pasirašusio ant iš-metimo prasikaltusių sąnarių? Tada išbraukti iš Susiv. p. Tereila ir Damijonaitis butų galė-ję skųsti Centrališką komitetą ir butų galėję aną įkasti. Ale reikia pripažinti kun. Milukui teisybę, kad jis iš augšto praregėjo viską ir apsaugojo Susiv. nuo nelaimingų pasekmių P. Astramsko šikšnosparniškos politikos.

Kas link spaustuvės perkėlimo, tai visi gerai žino begidišką melagystę p. Mikolainio šaikos per Vieniųbę.

Per Elizabeth'o seimą buvo Boston'o ir Philadelphios delegatų įnešta, kad perkelti Tėvynę į Boston'ą, Philadelphia, o Newarko vienas delegatai rodijo į New York'ą.

Didžiama balsų išrinko Philadelphia. As-tramskas nenorėjo rangintis iš Plymoutho, ne-žinia kodėl ir kraustant spaustuvę pasidarė visokios kliutys, apie kurias geriausiai žino buvęs sekretorius. Tas pats Unika, kurs pa-gal Elizabeth'o seimo nutarimą, su kun. Mi-luku ir kun. Kaupu išrinko Tėvynės spaustu-vei vietą, pradėjo (per keno įkalbėjimą?) kel-ti protestus prieš tą vietą ir jo paties išrinktą. Kun. Kaupas labai nusistebėjo iš tokio veid-mainiavimo, bet jam kun. Milukas šitame laiške primena, kad nereikia paisyti tokių veid-mainiavimų ir kad Astramskas sunaikintų aną laišką, kur Uniko parašas yra, tai tada jis pats į bedą papuls sžnaikindams sykiu ir pre-zidento bei kasos apiekuno parašą įsakantą perkraustyti spaustuvę.

—x—

„Vienybė“ kuri nori pasilikti orga-nas laisvamanių, nenustoja dergus mūs Susiv. ir paskutinį seimą, keikdama ant visų ėmusių jame dalyvumą. Toji gazetėlė garsina savo mitingą kaipo „tikrą seimą“. Męs jau rašėme, kad mus rėksniai pabėgę nuo salės seimo nieko nemokėjo nutarti. Dabar jau mėnesis laiko praėjo, o Vieniųbę dar ne-parodė, ką jie nutarė ant to sav seimo, tik vistalpina neva įnešimus nuo kuopų, o kuriuos tai įnešimus jie sustato savo redakcijoje. Juokai iš ties ima žiurjnt į tokius anų pasidarbavimus. Visai ty-lėtumėme ant tokių zaunų, ale kad gir-dime, juog tie boseliai siunčia savo laišką visiems sąnariams, kurių tik adresus turi, tai pagal teisybę, privalomę per-sergėti Susiv. sąnarius. Pažiurėkite, broliai, tik į Susiv. organą Tėvynę ir Vieniųbę, o pamatysite, kad išmestas iš Susiv. p. Mikolainis niekur teisybės neparašė — meluoja ir meluoja, o dėl įvairumo tai dar pakeikia ant kun. Mi-luko. Na tas tai tikrai kontrabantiškai. Priežodis sako, kad vilkas ir namie au-žintas į girią žiuro. P. Mikolainis nors redaktorius suole sėdi, bet vis maloniai atsimensa savo pirmesnį amatą. Bet ar Susiv. sąnariai turi paisyti tokius veiksmus. Ne, suvis ne.

—x—

Korespondencija iz Londono.

Ateistiškos (bedieviškos) arba soci-jaldemokratiškos pakraipos laikraščiuose (Lietuva, Vieniųbę, Ukininkas su Naujienom, Varpas,) o gal dar ir kituo-

se buvo patalpinti straipsniai apie Lon-dono lietuvių parapiją su tokiais su-kraipymais faktų, juog nors tie laikraš-čiai yr' visuomėnei užtektinai žinomi, kaipo nesirokuojantis su tiesa ir teisy-be, jei tikt aprašomi dalykai kliudžia tikėjimą, bažnyčią ir kunigiją, skaitau vienog reikalingu paduot šį atitaisymą, nes ištiesų gali nekurie neužtektinai pa-žįstą minėtus laikraščius pamislyti, juog tame turi but jei ne viskas, tai nors dalis tiesos. Tuo labjaus darau tą, kad buvo išduota net atskira knygutė po antrašu „Parakvija ir kunigas“ — atsi-šaukimas į Londono lietuvius išleistas „parakvijos“ draugystės šv. Petro — parašyta Dr. Narkuno (tikra jo pravardė Bogdanaviče), talpinanti tuos pačius begėdiškus melus ir visai pieme-niškai perkratinėjantį visą tą dalyką.

Nuo kokių 10 metų prasidėjo Lo-done jau žymi kolonizacija lietuvių, paskutiniuose gi 4 metuose skaitlius jų daaugo iki 2500. Kaip visur, teip, ži-noma, ir čion mažai kas veizėjo ant lie-tuvių dušios reikalų — retkarčiais tikt buvo jie užganėdinti. Keletas metų at-gal išgirdęs kun. Lecherta apie buvimą Londone lietuvių ir truputį lenkų, pa-siskubino atkeliaut ir paimt tą kolioni-ją po savo valdžia, idant „ratować oj-czyznę“. Nuo to laiko prasidėjo sis-tematiškas lenkinimas ir tautiškas žemi-nimas Londono lietuvių. Palengva vienok išsidirbo reakcija tarp lietuvių ir jie pradėjo reikalaut sau atskyro lietu-viško kunigo. Žinoma niekas ne-mislino klausyt jų prašymo ir tei-singo reikalavimo, priešingai, stengės pastatyti juos tikt kaipo paprastus maištininkus lenkų namuose. Teip per ilgus mėtus daugumas lietuvių visai ne-galėjo atlikt nė savo reikalingiausių krikščioniškų pareigų, daugalis paga-liaus mirti turėjo be spaviedės. Ma-tant tokį neteisingą lenkų kunigų pasiel-gimą, o ir draug vietinės dvasiškos vyresnybės kard. Vaughano ir vysk. Brindle, kurie klausė lenkų intrigu, nēr ko stebėtis, kad tikėjimas tarp vietinių lietuvių susilpnėjo. Atsirado tarp jų pagaliaus ir bedievių, visai atmetančių tikėjimą. Prie išplatavimo, to paskutinio t. y. bedievystės, labjausiai-gi social-demokratiškų, arba, kaip lietuviai pa-

prastai išsireiškia, socialistiškų pažvalgų prisidėjo daugiausiai augščiaus jaunimėti laikraščiai Lietuva, Vienybė, ir Ukininkas su Naujienom, kurie vien ant Londono lietuvių viešpatavo — tikėjimiškų laikraščių čion ir matyt nebuvo. Po jų įtėkme teipogi ir jų platintojų k. a. Dr. Narkuno, išsidirbo tarp nekurių lietuvių pažvalga, juog parapiją rėdyt ir valdyt turi tikt patįs parapijonai per išrinktą dėlto komitetą, o ne kunigas, juog kunigas parakvijoje neturi turēt didesnių tiėsu, kaip tikt paprasto garbės prezidento ir tai dar su kuodidžiausiais aprebežiavimais, juog jis neturi kištis į dalykus visą parapiją apeinančius, labjausiai-gi neturi kištis į pinigiskus parapijos ir bažnyčios dalykus, žodžiu, kunigas turi pagal jų but lėle, leidžiančia save vartyt ir lankstyt kaip jie nori. Supratimą „parapijos“ sumaišė su supratimu „draugystės“ ir tokioje dvasioje padarė įstatus, kuriuos mislino užbrukt ant visos parapijos. Dėl prirodymo to privedu čia nekuriuos iš tų jų (parapjališkų) išstatų paragrafus.

§ 2 „Lietuviai abiejų lyčių... kurie jau viršija 16 metų amžiaus, dorisko pasivedimo gali but priimami į sąnarius. Jeigu-gi komitetas iš kokios norint priežasties nesutiktų kandidato priimti, tai ir negali but jokiu budu priverčiamas paduoti jam priežastį, kodėl netapo priimtas.“ Pagal jų mat nē kiekvienas lietuvis-katalikas priklauso prie lietuviškos parapijos ir bažnyčios. Gaila, kad jie dar naujo krikšto neišmislino, per kurį taptų kiekvienas į lietuvišką parapiją priimtas, kaip tai katalikų bažnyčia daro.

§ 3. „Urėdas turi but rankosė komiteto, kuris atsako už nedorą pasivedimą sąnarių. Komitetas susideda iš dvasiško garbės prezidento, vice-prezidento, sekretoriaus, kasieriaus ir 13 rodavotojų.“ Ištiesų tikras žydu sanhedrinas! „Kunigas turi balsą tikt tuosyk, jeigu dalykai turi susirišimą su tikėjimu, missija, arba abelnai yra balsuojama apie minėtus dalykus.“ Taigi ir tikėjimo dalykuose kunigas pagal jų negali pats rėdyt, ale turi tikt balsą - bet jeigu kiti komiteto sąnariai kitaip balsuos ne kaip kunigas, tai žinoma ir spren-

dimas tikėjimo dalykuose bus pagal jų, o gal kunigo: Jeigu, duokim, kunigas padarys užmanymą, kad visi lietuviai eitų prie spaviednės mažiausiai sykį ant metų, o kiti sakys, juog užtenka syko ant 2 metų, tas žinoma turēs pagal jų ir palikt, nes jų balsų daug daugiau nē kaip vieno kunigo. Prie to, turėdami jie tiesą spręsti tikėjimo dalykuose, gali pasakyt, juog spaviednis visai nereikalinga, kaip jau vienas lietuvis ir ištiesų pasakē ant pilno susirinkimo, arba juog poteriai, kuriuos lietuviai kalba, reikia kitoniškai sutaisyt, juog křištyt reikia tikt suaugusius žmones, o ne mažus kudikius, kurie nieko dar nesupranta, juog Popiežiaus neturim klausyt, nes Kristus pats yr galva bažnyčios daug kitų dalykų — prie jų nuomonės turētų tada palikt, nes, kaip minėta, jų balsų daug daugiau ne kaip vieno kunigo. Ištiesų, gėda yr lietuviams, kad reikia dar net toki dalykai aiškint ir kad atsiranda tarp lietuvių, kurie tvirtina, juog gali spręst tikėjimo dalykuose kokie ten komitetai. Greitu laiku but po musu katalikystei. § 3 sako tolesniai: „Visuose-gi kituose dalykuose, kas link balsavimo apie pinigus ir parapijinį turtą turi tikt balsą vieni parapijonai, kuriuose dvasiškas prezidentas neturi kištis.“ O tai dėlto, kad komitetas galētų gaspadoriaut su parapijos pinigais, kaip jam patinka — kaip ištiesų ir gaspadoriavo.

Bet netiktai kunigas neturi, pagal jų, kištis į parapijos pinigus, kad jiem nepariškadytų gaspadoriaut, ale ir ne vienas abelnai parapijonis -- štai tą sako § 5: „Nē vienas sąnarys be daleidimo komiteto neturi kištis į pinigiskus parapijos dalykus“ — niekas iš parapijonų negali daryt kontrolios ant tų pinigų, nes tas pats § 5 toliaus sako, juog tikt „pasamdytas per komitetą buchgalteris turi peržiurėti metinę atskaitą kasos“. Kaip buchgalteriai arba kiti „činovnikai“ tokiuose dalykuose pasielgia, užtektinai yr' visiem žinoma. Taigi ką ir kaip komitetas darys su parapijos pinigais nē vienas parapijonis nei kuningas neturi žinot. Gražiai tada parapija išeitų su savo pinigais, kaip ir ištiesų but išėjus su 22 sv. (215 rbl.)

buk tai užmokėtais kun. Varnagiriui už jo kelionę, jei kuningas but leidęs gaspadoriaut.

Panašiai kalba ir kiti paragrafai, kuriuos visus privest butų perdaug. Tokios užlaikytos sau tiesos turėjo tik linguot saumeilei kreaturų minētų laikraščių, į kurių rankas pakliuvo visas vedimas lietuvių kolonijos iki atvažiavimui kun. Šlamo ir kurie vylēs, juog ir tolesniame laike teippat ves. --- juog ir tas paskutinis, tiesa parodō jau mums užtiktinai ypatos, kurios per neišmanymą žmonių buvo išrinktos į komitetą. Taigi prie to komiteto priklausē sekantios ypatos: Dr. Norkunas, propaguojantis socijaldemokratiškas pažvelgas ir netikintis į Dievą, prie to iš kasžin kokios priežasties slepiantis savo tikrą pravardę (Bogdanaviče); Baronaitis, mokintinis Norkuno, žinoma teiposgi netikintis į Dievą -- jis platino Londone bedieviškas knygeles ir laikračius ir pagaliaus prieš savo smertį, 16 Gruodžio 1900 m. su pasibaisėtinu užkietėjimu atmetē atėjusi kunigą su šv. Sakramentais, sakydamas, juog jis nepripažįsta Dievo; Pilenas, kurio šlovė stovi žemiaus nuolio, ir vadinamas yra Londone ne kitaip, kaip tikt apgaviku, visai tai tamsi ypata — žinoma teipogi netiki į Dievą, ir niekas nezino nē iš ko jis gyvena [kapitolo neturi, nieko nedirba, o vienok vaikščioja neblogai apsirėdęs), jo pavardē teipgi netikra, kaip jis ištiesų, vadinas, vienas Dievas tikt gali žinot; dėl ypatiškų vaidų buvo jis nuo tų pačių lietuvių kolonijos vedėjų per nekuri laiką nušalintas, bet paskui, kad atvažiavęs kunigas Šlamas nemislino vest parapijos socijaldemokratiškom vėžom tapo vel į pagelbą, priimta-Barulis prezidentas ir Levinskis, abu neišsizyniantis didelių išmanymu, seniaus buvę ne blogais žmonėms, bet tapo įtremti per Norkuną į socijaldemokratiškas vėžes, jiem to iškarto visai uenumanant -- jų darbai pasirodvs iš tolesnio aprašymo; Metonis ir Valaitis, žmonės be jokios varsos, akla klausantis pirmiaus minētų žmonių. Iš komiteto vienas likt Sim. Kazlauckas pasirodē garbės vertu žmogumi

(Dar ne viskas.)

KORESPONDENCIJOS.

BALTIMORE, MD. — Petras Mikolainis labai užpyko už išmetimą iš S. L. A. Negali ypač man dovanot to, kad netik prisiekiau, juog „Vienybės“ redaktorius kalbėjo viešai per prakalbas 4 d. kovo prieš krikščionišką tikėjimą, bet dar ant seimo savo paliudijimą atkartojau. Todėl dabar rašę pas vieną laisvamanį į Baltimore. klausdamas, ar negalima butų paimt advokatą ir mane paduot į sudą neva už kreivą prisiegą.

Aš Mikolainio nesibijau, nors grašytų mane šimtais advokatų ir sudų, nes dar neišdilę atmintyje baltimoriečių jo žodžiai prieš krikščionybę. Veltu teisinasi, kad Šliupas šnekėjo prieš krikščionišką tikėjimą, o jis nieko nepasakęs. Bet ar ne p. redaktorius lygino krikščionybę prie baudžiatvos ir ar ne jis pats sakė, buk tikėjimas laiko žmones tamsybėje? Atsiras ir daugiau p. Mikolainio išsitarimų. . . .

Ź. Karalius.

SHENANDOAH, PA. Pereitą nedėlią čia pasimirė plačiai žinomas P. Jančaitis, saliuinkas.

Dar prieš nabašninko smertį keli šliuptarnėliai rupinosi, kad galėtų jį palaidoti ant savo kapinių valnamaniškų, ale didelę nosį jie gavo. Per tai mus šliuptarnėliai labai yra susierzinę, kad negali gauti kostomierius ant savo kapinių, nekurie iš jų tyčia nepadoriai pasielgė ant katalikiškų kapinių per laidotuves velionio. Dabar visi mato kas per galvijai yra tie Šliupo bernai, kad neturi gėdos netikt bažnyčioje darkintis, ale ir akyveizdoje lavono.

S.

HOMESTEAD, PA. 9 d. Birzelio buvo pas mus iškilmingas pašventinimas mus naujos murinės bažnyčios. Parodoje ėmė dalyvumą visos katalikiškos draugystės iš Pittsburgo ir mūsų vietinės. Sumą laikė kun. Žilinskas, kuriam asistavojo kun. Czepanonis mus klebonas ir kun. J. Sutkaitis. Pamokslą atsakantį pasakė kun. A. Milukas, pradėdamas nuo žodžių „linskmybė stojosi tiems namams“ ir pagyrė visus parapijonus už pasta-

tymą tokios gražios bažnyčios ir jos papuošimą (reikia žinoti, kad mus bažnyčia netik visiškai yra užbaigta, ale ir puikiai išmalevota viduje, su gražiais paveikslais ant lubų, kad net miela žiurėti) kun. Milukas mokino, jog bažnyčia kurią pastatė turi buti Dievo namai, kur mes rastumėme suraminimą sielvaruose, sudrutinimą abejonėje, kelią paklydimuose, palengvinimą varguose, ale ta bažnyčia negali buti paversta už įnagį žmonėms ant kokių biznių ar teip savo garbės ir reikalų varymo.

Parapijonas.

CHIGAGO ILL.

Utarnyke, 11 d. Birzelio, atsilankė Chicaguje garbus mūsų tautietis kunigas Antanas Milukas ir tą pat dieną vakare laikė prakalbą szv. Jurgio parapijinėj salėj. Žmonių prisigrudo pilna salė. Žingeidų mat jiems buvo pamatyti ir iszgirsti tą, apie kurį yra jau tiek daug girdėję ir skaitę. Susirinkimą atidarė vietinis klebonas, kun. Krauczunas ir perstatė susirinkusiems svečių. Kun. Milukas pradėjo savo kalbą nuo Chicagos lietuvių. Priminė jis isz Chicagos lietuvių judėjimo du atsitikimu, vieną gerą paveizdą davusį, o antrą blogą. Pirmas didei naudingas, yra praktiszkas iszriszimas parapijinių mokslainių. Chicaguje pirmiausiai įvesta zokoninkes į mokslainės mokintojas. Chicagos parapijinė mokslainė jau dabar gana gerai stovėdama sulygintinai labai mažai kasztuoja, o su laiku galės stoti labai augsztai. Praktiszkiausiai mokintojais pradinėse mokslainėse yra minyszkos; kada lietuviszkų seserų atsiras daugiau, visose parapijose pradinėse mokslainėse galės mokinti lietuviszkūs vaikuczius. Tas yra geras apreiszkimas ir juomi Chicagos lietuviai praskynė kelią kitoms Amerikos lietuviszkoms parapijoms. Antras apsireiszkimas isz gyvenimo Chicagos lietuvių yra bjaurus pažeminimas presos tokiais szlykszcziais rasztais, kaip „Lietuva“ pradzioje savo patalpino dergdama kun. Burbą. Paskui nupeikė „tautieczius“, kurie neturėdami mokslo, o norėdami sziuom tuom atsizymėti, lengviausiu budu iszranda iszdergimą kunigų. Na, ir raszo „korespondencijas“, užkraudami kunigams ant sprando visokius butus ir nebutus daigtus! „Stebėkis, sviete, isz mūsų iszminties! Mēs nē su kunigu nebijome disputuoti ir galime iszdergti jį bjauriausiai žodžiais, o jis ant to nieko neatsakys!“ Ant tiek nesupranta anie galvocziai, kad jei kunigas ant tokių pliovonių nieko neatsako, tai neatsako tik dėl to, kad su kvailais skaito nereikalingu daigtu ginczytis, kad nenori save nužeminti polemika su n'iszmanėliais, kad gnoroja juos. Lietuviszki bet prasz-

cziokėliai, matydami spaudintu žodziu iszniekinant kunigus ir stebisi isz mokslo ano vos slebizuoti mokanczio, „skoropondento.“ Toliaus savo kalboje užsiminė, jog dabartinis laikas yra kritiszkas mūsų lietuviszkai tautiszka-ne gyvenime, kur dabar kryps szvarstyklės mūsų draugyjiszko gyvenimo, ant ten bus pakrypus lietuviszkai Amerikoje ir ilgus metus. Anot kun. Miluko mes visi, pabėgę nuo Maskolių, perdaug neapkencziame valdzios ir priėmėme kaipo brolių kiekvieną lietuvi, kurs rėkė prieš carą, už savo tautietį, nepaisydami to, jog kitą syk toks neva mūsų brolis buvo suvis blėdingu mūsų draugijai per savo nedorą ar nelabystę. Tokiu budu į Susivienijimą, didžiausią mūsų organizaciją, isiskverbė daug visokių istų, (visų balti dantys, ale nežinia, kas už dantų yra) kuriems netiek rupejo lietuviszkai ir tautiszkumas, kiek praplatinimas Dr. Szliupo idėjų. Tie už brolius priimti Susivienijime teip vadinami valnamaniai ėmė mitinguoti, kaip pažeboti Susiv. juos priglaudusį ir kaip carais jame pasilikti. Ale, acziu Dievui, peritą XVI seimą, mūsų katalikai, pamatę, kad tie neva mūsų broliai su peiliais ant mūsų gerklės stovi, nusikratėme juos, iszmetėme isz savo tarpo ir pastanavijome, kad nuo szio laika negaliina užsidėti su jais, ale visą mūsų gyvenimą laikyti teip, kad jis netik isz dvasios, ale ir isz pavirszutinės pažiuros butų tikrai katalikiszku. Kaip padarė Suivienijimas, dabar teip ir mes visi turim daryti; turime nors sykį atskirti isz savo tarpo tuos valnamanius, tegul jie savo partijoje drutinas, gyvena, ale tegul nesimaiszo prie mūsų tikybiszkuose reikaluose ir tegul netrukdo mūsų tautiszka draugiszko lavinimosi. Mēs, jeigu ateina pas mūsų koks nedoras žmogus ir dergia gražų mūsų namą, metame aną isz savo stubos, teipat iszmeskime isz savo namų, isz savo szeimynų ir visokius rasztus negerus, kurie nuodina mūsų katalikiszką draugiją priesz tikybiszkumą ar nedoromis agitacijomis. Nemokėkime savo dvidolerinių, sunkiai uždirbtų, ant kokių netikusių gazių ar knygų, ale velyk už tuos pinigus savo reikalus aprupinkime. Nekovokime, esą, keiksmas, prasivardziavimais, palikime tai jiems, valnamaniams, bet iszvarę isz savo tarpo kelianczius tarp mūsų vaidus, darbuokimės isz visų pajiegų ant labo savo tėvynės katalikiszka-tautiszkoje dvasioje. Tada dirbdami ramiai ir sutartije galėsime nuveikti daug svarbių dalykų. Ant galo užbaigė savo kalbą, primindamas nuopelnus vyskupo Motiejaus ir ragindamas žmones paaukauti pagal iszgalę ant iszdavimo jo rasztų.

Kalbėjo kun. M. gana ilgai; žmonės garsiais delnų plojimais iszreiszkė savo užsiganėdinimą.

(„Katalikas“).

NUO „MOTINELES.”

Birželio 17 d. šių metų aukas „Motinėlei” sudė-
jo sekantieji kunigai.

A. Pavčo [slavokas]	2.00
M. Jankola [slavokas]	1.00
J. Stas [slavokas]	1.00
J. Grašeckis [slavokas]	1.00
J. Gracza [lėnkas]	1.00
A. Komorowski [slavokas]	1.00
Nuo naujų metų iki šiam laikui „Motinėles” kasą įplaukė šie pinigai.	
Šv. Petro ir Povylo parapija Homestead, Pa.	12.00
Iš Elizabeth'o, N. J. per S. Makaucką	3.00
Kun. J. Kuras aukų	2.60
Kun. S. Pautienius aukų	100.00
Per prakalbas Wanamie, Pa. sumesta	7.80
Kun. J. Lietuvniko įsirašymas	10.00
Mėnesinių	22.00

Viso	164.40
Liko nuo pereitų metų	142.06
Viso	306.46
Išėjo šiuose metuose: charter'io išėmimas	40.00
J. Petruliui pašalpa su persiuntimu	30.30
Viso	70.30

Lieka kasoje	236.16
Iš tų pinigų 101 dol. priklauso geležiniam kapito- lui, bėgantiems reikalams	135.16
Už gausias aukas, ypač kun. S. Pautieniui, kurs prisiuntė šimtą dolerių „Motinėlei” sude- da nuoširdų ačiū.	

„Vienybė” [No. 23] bėgėdiškai meluoja, rašydama, kad „kunigų Motinėlei” (teip ji vadina tą svarbią lietuvišką instituciją) šelpia jezuitų universitetą Šveicarijoje. Ligšiol mūsų draugystė sušėpė viena studentą filiozofijos Frybourg'o universiteto, šelpia dabar studentą Berno universiteto, o ateinančiuose metuose nutarė šelpti studentą agronomijos Berlyne. Universitetas Frybourg'e, kaip visi žinome yra įstigtas ir užlaikomas ne jezuitų, bet gyventojų kantono Frybourg [Šveicarijoje], Berno universitetas yra protestonų ir žydų rankose, o agronomiškas institutas Berlyne neturi nieko bendro su jezuitais.

Dėlto aš prižadau viešai išmokėti Petruui Mikolainiui [„Vienybės” redaktorui] penkis šimtus dolerių tuo jau, kaip jis [Petras Mikolainis] išrodys man, kad „Motinėlei” šelpė kada nors jezuitų universitetą Šveicarijoje ar kur kitur. Jeigu to nepadarys [du mėnesiu ir neatšaukus melagystės, tilpusios 22 num. „Vienybės”, tad turėsiu tiesą visiems viešai sa-
kyt, kad Petras Mikolainis, „Vienybės Lietuvosnikų” redaktorius, yra niekšas, kuriam nė vienas doras žmogus neprivalo nė rankos paduoti.

Kun. A. Kaupas.

„Motinėles” Sekretorius.

ATSAKYMAS:

Pittstoniškiui, Viskas kas buvo nutarta ant seimo patilpo į protokolą XVI seimo, kuris buvo apgarsintas pirmutiniamė Tėvynės numerije po seimui. Kaip matei Tamista, pasakytą, kad ant vysk. Valančiaus knygu ir stipendijos Susiv. paskyrė 50 dol., o ne 100 kaip meluoja Vienybė, teipgi iš protokulo galite patyrti, kad nebuvo šnektos per seimą apie jokias išskaitas Šveicarijoje ar Amerikoje neigi nebuvo net įnešta, kad Susiv. ant tokių iškalų duotų \$3000 ar \$15000. Tą viską išsimislijo Vienybės boseliai, kurie negalėdami į savo vėžes patrukti Susiv. dabar vi-
 kaip ant jo dergia, mislydami kad per tai susi-

glumis žmonės ir teks keli sąnariai daugiau į jų naują vienybę.

Bet argi gal ime paistyti ant tų visų zaunų? Atminkite, kad pas mus Susivienyjime eina viskas pagal tiesas konstitucijos ir seimų protokulus. Konerasite seimo protokule ar konstitucijoje, tai neprivalote tikėti, nors pabėgėlių šauka ir susirietę meluoti. Mus kasierius stovi po kvičia 5000 dol. ir su ta kaucija atsako už kožną peną iš kasos išduotą geriaus paklauskite, kur laisvamųjų Susiv. kasa ir kur jų kasieriaus kaucija? Ar jie mokės savo sąnariams posmertinę ir iš ko?

—x—

Atsakymas „Vienybės” No. 24 ant protesto N. Korino.

Ir tylėdamas negali isztylėti — neturi žmogus tokios kantrybės, kaip girdėjot meli broliai per Vienybę ir Lietuvą apjuodinimą kun. Miluko ir apie kokius suokalbius su P. Mikalaucku isz So. Boston'o dėl suardymo Susivienyjimo.

Korinas sakę, kad P. M. jam sakę, kad tuos, kurie eina prieš kunigus, valnamanius, szliuptarnius ir bedievius reikia sudeginti ant laužo, tai tas yra jo gryn melagyste. Potesybei jo bendras V. Kaunas sakę vieszai ant susirinkimo, kad tuos, ką priešz juos kovoja, t. y., ką eina isz vien su kunigais, tai tuos reikia ant sausos szakos pakarti, arba sudeginti ant aukos dievams, pasiremndamas ant Vytauto laikų.

Toliaus asz klausiu pas N. Koriną, keno jis valią pildė, ar savo ar keno norints kito? Jis ne savo valią pildė, ale kito! Žinoma yra, juog Kazakeviczius sėdėjo per kelias nedėlias So. Bostone ir jį mokino, po tam girdėjau nuo kitų ypatų, kad ir P. Mikolainis po Velykų buvo ir padarė suokalbi apie seimo delegatus.

Jei jis save teip geru stato priešz visuomenę, tai kodėl nedavė iszrinkti delegatų vaizuoti ant seimo ant abelno mėnesinio susirinkimo 5 d. Geguzio, ale atidėjo ant 9 dienos Geguzio? Ir kodėl jo tasai giminaitis—sekretorius nevisiems ir laiszkus raszė? Jis pats man sakę, kad tik 100 laiszkų paraszė, o mūsų draugystėje tuo laik buvo 133 sąnariai ir dar 3 naujai prisiraszė, tai reikėjo raszėti 136 laiszkus. Ale kuriuos tik žinojo, kad nelai-
kįs jo pusės, tai tiems ir laiszkų neraszė, nes bijojo, kad jo suokalbio su Mikolainiu neiszardyty ir tasai jo darbas nenuėitų ant niekų, o nepaimtų virszų jo nekencziami katalikai.

Jis sako, kad jis teisybę myli, tai kodėl jis neapsieina ant tokių susirinkimų teisingai? Kodėl jis nevisiems duoda sznekėti, ale kurie jam tik nepatinka, tai tiems nė balso nėra. O kas nepriguli nė į draugystę, nė į Susivienyjimą, tai tam visą tą vakarą paszventė ant sznekos. D. Sargunas turėjo nėt susiraszės

visus įstatymus dėl Susiv., pats niekur daugiau neprigulėdamas, kaip prie valnamanių kuopos.

Toliaus jis nurodo, kad So. Boston'o naują lietuviszką bažnyczią stato szliuptarniai ir valnamaniai. Tai yra neteisybė, nes ir jis pats mažai ką prie tos bažnyczios prisideda ir jo numylėti draugai; bet tie, kur pirm kelių metų davė kun. Gričiui ir dabar duoda ant szitos, o jo mylimieji kaip anuo kart nedavė, teip ir dabar nieko neduoda, tiek tik, kad nors į žmones paszneka, kad duodam.

Priezodis sako: „maža parapija, kad pats kunigas zvania”. Teip ir su juomi yra, nes tik pats save giria nesulaukdamas nuo nieko pagyrimo (nes to niekadod negal buti vertas) — nėra vertas nuo žmonių pagyrimo.

Tegul jį pagiria Philadelphios lietuviai, kur jis pirm kelių metų gyvendamas net ir vardą permainė: pirmiaus sakėsi ir raszėsi Mykolu, dabar-gi jau Nikodemu.

Jis raszo, kad valnamaniai yra geriausiais žmonėmis ant svieto(!) Jau męs nenorėkim nė vienas jų pėdomis sekti ir tokiais gerais buti, kaip yra mūsų valnamaniai, nė tokį protą turėti. Toliaus nurodo, kad kunigams nereikia kiztis į tautiszkus reikalus. Tai teisybė? Mielas brolau, kad kunigai nesikiszty, tik pinigų duotų, tai kas galėtų sakyti, kad tavo draugams Mikolainiui bei Szliupui nebutų geras biznis? Dabar-gi viskas, žinoma, nėra gerai, kad ir kunigai nori viską žinoti ir savo akimis pamatyti.

Ale vienok męs atminkime, kad kur ne kunigas daro ir pinigus vartoja, tai kur blogiaus atsieina? Paryziaus parodos kasierių iszrinko visuomenė ne kunigą ir ne „kunigų berną”, ale jus geriausį geradėją, dėlto tai jau ir metai baigiasi dėkui Dievui; o dar mūsų „gerasis” kasierius rokundos neiszdavė, nė kiek įėjo, nė kiek ant ko iszdavė; ar kiek dar gal atliko, ar pritruko ant to reikalo pinigų. Mums rodosi, kad nevisai mažai tam tikslui pinigų surinkta, nes tik isz vieno So. Boston'o 51 dalierį isziuntėm, o sziądieną nieko nežinom apie tą dalyką.

Kada ant XVI seimo Susivienyjimas pareikalavo, kad J. J. Pauksztis iszduotų rokundą — veik kaip szyrzių lizdą pajudinus visom pusēm pradėjo rėkti: „kunigai ir jų bernai yra ardytojais tvarkos ir griovėjai Susivienyjimo!” Męs neardom Susivienyjimo, tik norim jį iszczystyti, sudrutinti, pataisyti ir neprileisti tokių gerų žmonių prie Susivienyjimo savasties vartojimo. Tas mūsų Korinui labai nepatiko ir isz apmaudos parvažiavęs nuo seimo emė visiems pasakoti, kad kun. Kaupas su kun. Miluku per szituos 7 mėnesius, t. y. nuo XV seimo iki XVI, 700 dolierių Susivie-

nyjimo pinigų praspėdino iki sukėlė vaidus prieš juos ir Mikolainį, jų pusę nuskriausdami. Męs visi lygiai buvome ant Wilkes-Barre XVI seimo, bet negirdėjome nieko apie tą ir asz nežinau isz kur Korinas girdėjo tą izdavimą rokundos, kad jis nevat nesulaukęs pakol kasos apekunai iszduos raportą ant seimo, iszbėgo nuo salės drauge su savo mylimais. Bet jeigu tamista gerai žinai apie tuos kunigų iszleistus ant savo privatiszkų reikalų pinigus, tai paklausk jų rokundos iszleidimo, o ne skelbk kaip dabar po salionus (karcziamas) vaikszcziudamas.

Tu pasigyriai per laikraszczius, kad tu Mikalaucką isz Vytauto draugystės iszmetei. (!) Kodėl tu nesigiri, kad tu ant mingų neduodi sznekėti ne savo szalininkams, bet rėki visa gerkle ir daužai stalą, kaip Klingenbergas Kražiuose laike atėmimo bažnyczios? Jeigu tu butumei sveiko proto žmogus, to nedarytum, bet duotum kožuam ant susirinkimo balsą, kuris tik į draugystę priguli, o ne teip, kaip tu darai: su draugystės sąnariais arsziaus apseini nė kaipo kokis gubernatorius bei naczalninkas su savo „padonais“. Nepjudyk žmones vienus prieš kitus neatrasdamas jokios priezasties.

Praszau ant toliaus nekelti vaidų, bet pasizirėti kuomi patįs esą. Tada tik isznyks isz mūsų tarpo nesutikimai, o įvyks sutikimas, meilė ir vienybė — tada tik busim laimingais ir pasiliksime ant visados kaipo vaikai vienos motinos.

P. Mikalauckas.

SUSIV. REIKALUOSE.

Aleksandra Kruszenskis sąnarys 10 kuopos Philadelphia pristojęs į Susiv. Balandžio men. 1897 m.

Juozas Jankauckas iš Waterbury'o sąnarys kuopos 11

Stasys Frankas iš Glen Lyon, 24 Susiv. kuopos.

Visi buvo pilnai užsimokėję ir posmertinė bus išnokėta tuojaus kaip veik pasirašys kasos globėjai.

SUSIRINKIMAS.

85 tos „Susivienijimo“ kuopos bus laikytas Portchester, N. J. pas p. Kazi-

mierą Brazaucką 7 dieną liepos [July], Užpraszome visus senuosius sąnarius ir norinczius naujai prisiraszyti ateiti ant to susirinkimo ir užsimokėti prigulinczią mokestį arba doklę.

Su guodone

M. Jozaitis, prez.

J. Zubas, sekr.

SUSIRINKIMAS.

„Susivienijimo“ kuopos 38-os, Brooklyn, N. Y. atsilaikys 29 d. sėjos mėnesio [June] 7½ valandą vakare ant salės po No. 73 Grand str. Pasarga, kad ant szio mingo neatbutinai kožnas atsilankyty kaip vyrai, teip moters, kurie tik priguli prie mūsų kuopos.

Su guodone

V. Struogis, sekr.

Mūsų prieszininkai kaip tik sugriebia kokį laiszką su užsiuolimais ant kunigų ar szeip jiems nepatinkamų ypatų, tuojaus su didžiausiu pasiskubinimu publikuoja juos savo laikraszcziuose, nors ten butų aiszki melagystė. Ir mes gauname daugybes laiszkų simpatizuojanczių su mumis ir iszrodanczių (ir teisingai) „szliptarnių“ nedorybes, vienok nesiskubinam su jų garsinimu per laikraszczius. Žemiaus ant tų patyczių paduodam vieną tokį laiszką isz Pittsburgo:

PITTSBURG, PA. 18 Birzelio, 1901m

Mielas Tėvynaini!

Asz Jonas Žolinas, budamas prezidentas szv. Juozapo draugystės raszau į sekretorių J. Jurgeleviczį ir daneszu tau, kad mus draugystė ne priguli prie szliptarnių. Pas mus jei koks atsiranda prie draugystės, tai mes tuoj per mingą ir iszjojame per duris. Jie pas mus tai visai mažą vardą turi, ir duodu žinoti kad Tėvynę siųstumėt ant mano adreso, ba asz gavau Tėvynės gazetą po mingui, tai asz dabar pas save neturiu adresų, tai galit ant szito adreso parsisųstie tai mes iszdalysime ir praszau asz nuo Pono Dievo drutybės visiems Ryno Katalikams ir neapsileisti szliptarneis. Tų bedievių dar jus vardą keliate ir drukuojate į gazietas kad socijalistai; jie ne yra gadni tokį vardą neszioti, ale tiesiok juos vadykit szliptarniais, tai jie labai nekencze ir praszau praboczykit už neprisiuntimą adresų, asz tuoj

juos surinksiu ir kitoje gromatoje prisiųsiu. Su tuo žodziu buk sveikas, asz tikrai jum viso gero velijentis

J. Zolinas.

Lietuviszka Chrestomatija.

Szi knyga iszleista „Susivienijimo“ kasztais, paskirta yra dėl mokslainių, kaipo antra knyga po elementoriui. Bet apart to ji akyva yra ir teip kiekvienam lietuviui, o ypacz mylėtojams eilių ir deklemacijų, nes visa antra dalis yra vieny tik eilių ir tai rinktinių. Apart to ir pirmoj dalij yra daug eilių. Jos prekė 50c. „Susivienijimo“ sąnariams 25c.

Isz Lietuvos.

In mūsų tėvynę kaskart daugiau ir daugiau prasimuša žinios apie mūsų čia darbavimosi ant tautiškos dirvos. Džiaugiasi mūsų broliai Lietuvoje iš to, bet net ir prasčiausi žmonelės patėmija, kad vienok darbuojamės per mažai. Visiems tę puola į akį dalykas, kurs mus ēda iki kaului, — vaidai ir nesutikimai. „Santalkos ir meilės trukstajums“ rašo vienas mano draugas.

Šitas mano draugas paduoda sekančiais apskritas žinias. Ant šv. Jurgio (rašo jis) nukeliavau į Alytą. Pradžiugau, matydamas, kad beveik visi žmonės, ypacz jaunimas, yra apsipaziinę gerokai apie lietuviškus dalykus, bet nusistėbėjau, išgirdęs bažnyčoj lenkiškus giedojimus ir lenkišką pamokslą. Tautiškas judėjimas Vilniaus gubernijoje kyla kaskart augščiau. Pačiame Lietuvos sostapilyje lietuviai nori įgytu lietuviškus pamokslus, bet vyskupas tam priešinasi. Mums rodosi, kad priešintis galės neilgai, nes lietuviška dvasia tarp mūsų vis kyla ir kyla, ir ji pergales visas pinkles, kurias ant mūsų stato lenkai ir sulenkiję lietuviai.

J. Karalius.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

*Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota*

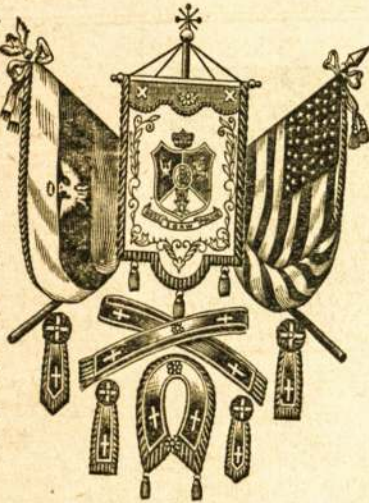
DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.

**KARŪNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikšti guodotiniems Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad asz dirbu wisus augsziaus paminėtus daigtus **Pigiausei, Teisingiausei ir Geriausei**, nes per 30 metų užsiimdama išdirbimais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu wisą padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

K. Radzeviczius.

Puikiausia visam Shenandoah'ri
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos **KARSZTI UŽKANDZIAI**, o teip visada szałti dykai. Geriausi ir pigiausi **PIETUS**, viskas szviežia: **CIGARAI** pirmos klesos. Priegtam kožnas lietuvys ras **SZIRDINGA RODA** kiekvienam reikale. O ir **PINIGUS MAINO** ir siunczia į **LIETUVA** ir kitas dalis svieto.

121 E. Centre str,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.
SHENANDOAH, PA

Užlaiko didelę **krautuve cigarų, vyno** ir visokių **likiečių**, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtaucziai, kurie užlaiko pulkus agentų nutukusių už lietuviszkus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiu'.

A. Maslauckas,

Geras ir prieteliszkas mus žmogus, užlaiko gerus gėrymus, ir yra gana dorus ir pasznekamias lietuvis. Pas jį išpuola atsilankyti.

Ant W Main ulvezios Plymouth, Pa.

Šios knygos yra gaunamos S. L. A. Spaust

Budas senovės lietuvių ir žemaičių	50c.
Istoria Europos	15
Kražių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų vieszpatystėj 35	
(Ta pati kniga maskoliszkoji kalboi .. \$1,00)	
Kristiono Donelaiczio rasztai (eilės).....	40
Medega mūsų tautiszka vaistinikystai ...	40
Medega Sim. Daukanto biografiai.....	80
Pajauta, (pasaka isz Lietuvos istorios) ..	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas isz Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos),	1
Zentas del parodos (komedia), - vertė Sel..	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	100
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1898 metų visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1899 metų visi numerai	1,50
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai ..	25
Istoria szventa seno ir naujo įstatymo ...	50
Priilips Ožys liepto galą (Drama 5 aktuose 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Gražina	30
Trumpi Atsakymai priesz Religiją	25
Dogmatas apie Pragarą	10

**TVIRTAI LAIKYKITES
PRIE
SUSIVIENYJIMO.**

Lietuviszka Dirbtuve

ARNOTU, KOPU, BALDAKIMU, ir kitų visų bažnytinių parėdų; teipogi del draugyszčių: **KARUNU, KUKARDU, KEPURIU, ŽENKLU** ir tt. Norėdami savo darbu suszelpti savo tautietę ir kad tas darbas butų priderancziai atliktas, atsiszaukite pas:

T. ANDRIUSZEVICZAITĖ

115 W. Division St. Chicago, Ill.

DIDZIAUSIAS LIETUVISZKAS SZTORAS

D. BRAZINSKO,

Parduoda labai pigiai — pigiaus kaip kiti. Vyram siutus nuo \$4.00 augsztyn, vyram kelines nuo \$1.00, vaikų siutelius nuo ½ dol iki \$5.00. Vaikų vasarinių skalbiamų siutelių nuo ½ dol iki \$2.00 teipogi skrybėliukių ir kepurių didžiausiam pasirinkime. Dailiausių marszkinių visam mieste galit gaut nuo 25c. iki \$1.00. Moterimi szilkinių keipų dailiausios naszanijcs nuo \$2.00 iki \$8.00. Raperių didžiausiam pasirinkime nuo 50c. iki \$2.00. Teipgi parasonų ir visokių mažmozių, kokių tik kam reikalinga. Jeigu kas neužsiganėnintų gali sugražinti daigtus ir atsiimt pinigų, nes viskas gvarantuota, kad gera.

D. BRAZINSKAS, 37 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

LIETUVIS

Muzikaliszkas Profesorius.

A. P. Dyczkauskas lietuvis puikiai mokina grajintie ant visokių įstrumentų kokie tik yra, jis patsai sutaiso tūnkanczias notas, ir gana faktiszkai mokinami jo studentai, pataiko iszmokti grajjuimą greitai.

P. Dyczkauskas mokina teipgi Daino-rių draugystes, dainuoti ant 4 balsų.

Jo adresas:

1835 Cedar st., Philadelphia, Pa.

AR ESI KURUZIAS??

Visokis kurtinis išgydimais gal naudotis da bar; tik nebiliai yra neižgydomi. Ožimą ausise sus'abdom tuojais. Paraszyki bnda apkurtimo ir neda galėjimo, o egzaminacija yra už dyką. Gyditis galima savo stuboje.

Dr. Patton. 596 La Salle Ave. Chicago, Ill.

TEMYKIT LIETUVIAI!!

Nuk szio laiko paleidžiam žodynėlius ko pigiausiai, idant kiekvienas tautietis galėtų ausipirkti, ir daves apsidaryti kiszianiuje nesziodamas pasi-ziureti kada jam prيرهikia kokio žodžio, visadą turėti.

Lietuviszka - Angliszkajl gaus už 70 centų; abudu už dolerj. Kas norėtų pirkti nesusiutus abu gaus už 80 centų.

Kun. P. Saurusaitis

Waterbury, Conn.

ŽENKLUS SUSIVIENYJIMO norinti turėti, turi nusipirkt pas Centraliszka Susiv. kasiərių p. K. Radzeviczių pasiuncziant jam 1 d. ir 50 centu.

Adresas yra „TEVYNEJE.“

A. L. GRAICZUNAS,

(LIETUVISZKAS DAKTARAS.)

772 Milwaukee Avenue.

CHICAGO, ILLINOIS

PRIIMA LIGONIUS

nuo 8 iki 10 ryto,
nuo 12 iki 1 po piet,
nuo 7 iki 9 vakare.

Ateik pats arba gali paszaukti į savó namus. Gydau pasekmingai ir didžiausioje paslaptyje užlaikau užsikreczianczias limpanczias gėdingas ir prastoto vyriszkuomo ligas. Atsiszauken tiems per laiszką su apraszymu savo ligos duodu rodą.

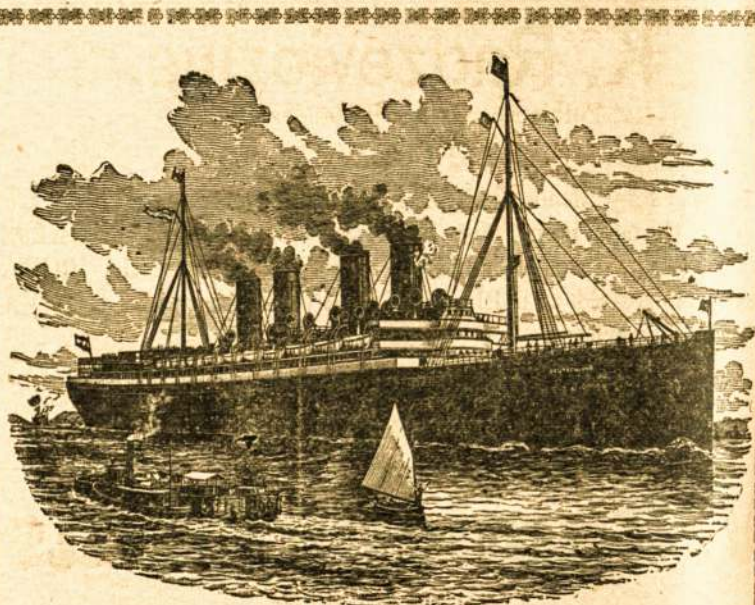
F. S. Klinges.

- Maliorius dekoracijų Bažnycziose.

Malevoja paveikslus (abrozus) del Bažnyczijų ypatingai del altorių, puikiai iszdabina bažnycziose sienas ir kitokias dekoracijas.

Adresas: F. S. KLINGES

293 Carey Ave. Wilkes Barre, Pa.

Parduoda Szifkartes

Ant geriausių ir sparcziausių expresavų ir regulariszkių laivų į visas szalis svieto; parduoda tikietus gelžkelio į visas dalis Amerikos. Permaino visų szalių piningus ant amerikoniszkų, suteikia sveikiausias rodas visuose reikaluos žmogaus.

M. Rosenbaum.

609 S. 3rd st., Philadelphia, Pa.